

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 8. april 2016 af Østre Landsrets 24. afdeling
(landsdommerne Ole Dybdahl, Peter Thønnings og Peter Mørk Thomsen med domsmænd).

24. afd. nr. S-3080-15:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født januar 1969

(advokat Anders Rohde, besk.)

Københavns Byrets dom af 11. november 2015 (SS 3-26633/2015) er anket af

T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået domfældelse efter byrettens bevisresultat samt skærpe-
se.

Supplerende oplysninger

Det fremgår rettelig af Våbenrapport af 21. august 2015 fra Nationalt Kriminalteknisk
Center, Våbenafsnit, at våbnets ”Double-action” aftræk er karakteriseret som ”tungt af-
træk”.

Det fremgår rettelig af erklæring af 2. september 2015, fra Retsmedicinsk Institut, Retsge-
netisk Afdeling, at beregningen af dna-profilen ”... er baseret på hyppigheder af dna-
faktorer i den danske befolkning og forudsætter, at ingen af de påviste dna-faktorer stam-
mer fra nære slægtninge til T .

...”

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne politiassistent

F1 , politiassistent F2 , V1 og
V2 :

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke husker, at han blev kontaktet af de to betjente på gaden den pågældende dag. Han husker, at han hørte et skud, men husker ikke, hvor han befandt sig. Han husker, at der var nogle personer ved ham, men husker ikke nærmere om, hvem de var. Han husker, at han blev forskrækket, da han hørte skuddet. Han kan huske, at han blev anholdt, og at det gjorde ondt. Han husker, at han først så uniformerede politibetjente, da han kom ind på stationen. Han ved, at uniformerede betjente normalt har deres pistol i bæltet. Han har aldrig prøvet at håndtere en pistol. Han kendte de to betjente gennem en årrække fra gademiljøet på . Han har aldrig haft uoverensstemmelser med dem. Han tog den pågældende morgen kokain og Rivotril. Han har ikke på noget tidspunkt tænkt tanken, ”nu skal jeg holde fast i en pistol” eller ”nu skal jeg affyre en pistol”. Han husker ikke nærmere, hvad han tænkte i situationen. Hvis han holdt fast i pistolen, var det ikke for at affyre den.

Vidnet politiassistent F2 har supplerende forklaret blandt andet, at da de fandt tiltalte på gaden, var han meget sløv. Efter samråd med plejepersonale besluttede de at køre tiltalte hen til Sted 1 , for at han kunne sove rusen ud under kontrollerede forhold. Vidnet og kollegaen, som kender tiltalte godt fra deres mangeårige arbejde på gaden i , hjalp ham op på benene og støttede ham over mod politivognen, som var en kassevogn med åben sidedør. Mens de støttede ham over mod politivognen, vågnede tiltalte langsomt op. Tiltalte begyndte at grynte og forsøgte at frigøre sig fra betjentenes støttende greb. Da tiltalte skulle hjælpes ind i vognen, råbte tiltalte op og skubbede eller slog ud efter vidnet og kollegaen. Tiltalte havde armene fri. Tiltalte gjorde modstand og sparkede og slog ud for at gøre sig fri. Gennem den åbne sidedør fik de tiltalte skubbet ned på gulvet i kassevognen i halvt liggende position. Vidnet og kollegaen forsøgte at få styr på tiltalte, som gjorde modstand. Under denne tumult rakte tiltalte bagud og fik fat med sin venstre hånd på kollegaens pistolskæfte. Vidnet så dette og reagerede ved at slå mod tiltaltes arm og ryg med sin stav. Tiltalte havde fat om skæftet i cirka 10 sekunder. Herefter afgik der et skud fra pistolen. Vidnet kiggede på daværende tidspunkt ikke på pistolen og

så således ikke nærmere, hvorfor skuddet gik af. Efter nogle yderligere slag slap tiltalte sit greb om pistolen. Vidnet og kollegaen fik trukket tiltalte ud af vognen og passiviseret med peberspray og håndjern. Episoden var ret voldsom, og det hele gik ret hurtigt. Det er svært at sige præcist, hvor lang tid episoden varede.

Vidnet politiassistent F1 har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte var meget sløv, da vidnet og kollegaen henvendte sig til ham. Vidnet og kollegaen var uniformerede. De prøvede at vække tiltalte, men det var svært. De fik aftalt med en medarbejder på Sted 1, at de kunne køre tiltalte derover med henblik på, at han kunne sove rusen ud. De støttede tiltalte over mod patruljevognen. Da de nåede over til patruljevognen, blev tiltalte pludselig meget voldsom. Tiltalte gik amok og slog og sparkede for at gøre sig fri. Vidnet og kollegaen forsøgte at lægge tiltalte ned på gulvet af patruljevognen gennem sidedøren. Han lå på gulvet af kassevognen med vidnet og kollegaen nærmest ind over sig. Vidnet kunne mærke spark og slag fra tiltaltes side. Tiltalte var adræt og forsøgte at vriste sig fri af vidnet og kollegaens greb. De lå halvt ind i kassevognen gennem den åbne sidedør. Vidnet støttede med sit ene knæ på kanten af patruljevognens gulv og kollegaen var på højre side af vidnet. Tiltalte lå foran og mellem dem på patruljevognens gulv. Vidnet mærkede, at tiltalte fik fat om skæftet af vidnets pistol. Vidnet kan ikke med sikkerhed sige, om tiltalte havde fat med højre eller venstre hånd, men der var tale om et "retvendt" greb om pistolskæftet – som til affyring af pistolen. Vidnet var nervøs for, at tiltalte kunne trække pistolen ud af hylsteret. Vidnet greb om tiltaltes hånd og forsøgte at fjerne tiltaltes greb om skæftet. Vidnet var nervøs for at trække sig væk fra tiltalte, fordi pistolen derved kunne blive trukket ud af hylsteret. Vidnet kunne tydelig mærke, at tiltalte trak i pistolens skæfte, fordi det rykkede i vidnets bælte, hvor pistolhylsteret er fastgjort. For vidnet føltes det som om, tiltalte ville have fat i pistolen. Det var ikke vidnet, der affyrede pistolen. Vidnet så ikke, hvor tiltalte kiggede hen, mens tiltalte havde fat om pistolen. Det er svært at sige, hvor lang tid tiltalte havde fat om pistolen – men nok 10-20 sekunder. Vidnet nåede at tænke, at det var en alvorlig situation, og at det var kritisk, at vidnet ikke kunne få tiltalte til at slippe grebet om pistolen. Da der var blevet affyret et skud, slap tiltalte sit greb om pistolen. Vidnet trak sig baglæns ud af bilen og orienterede sig rundt. Han aftog senere sit bælte uden at røre pistolen, som forsat sad i hylsteret, som var "knappet op". Han husker ikke pistolens præcise placering i hylsteret. Der var trafik og mennesker på på daværende tidspunkt, blandt andet to personer, som iagttog episoden gennem et vindue i en nærliggende lejlighed i stueetagen.

Vidnet V1 har supplerende forklaret blandt andet, at han så tiltalte sidde i en akavet stilling på fortovet. Der kom nogle kvinder og tilså tiltalte. Efter nogle minutter kom politiet. Tiltalte råbte ”hjælp mig” eller lignede. Politibetjentene var rolige og hjalp tiltalte på højkant. Tiltalte kunne dårlig nok stå på benene. Da de nåede over til døren i patruljevognen, begyndte tiltalte pludselig at skubbe, sparke og virke aggressiv. Betjentene formåede at få tiltalte drejet rundt og fik trykket tiltalte ned i en halvt liggende position på gulvet i kassevognen. Tiltalte havde front ud af kassevognens sidedør, mens den ene betjent havde front mod patruljevognen og tiltalte inde i vognen. Den anden betjent var inde i bilen bag tiltalte. Tiltalte gjorde modstand og sparkede ud og ramte i hvert fald en gang en af betjentene og satte sin hånd op i ansigtet på den ene betjent. Betjentene ville hjælpe tiltalte, men tiltalte respekterede ikke betjentene. Tiltalte fik på et tidspunkt fat i den ene betjents pistol med sin venstre hånd. Grebet om skæftet var med venstre hånd og var ”omvendt”. Den ene betjent var da inde i bilen og forsøgte at trække tiltalte ind i bilen, medens den anden betjent havde front mod tiltalte og forsøgte at skubbe tiltalte ind i bilen. Der gik 1-3 sekunder, før betjenten opdagede, at tiltalte havde fat om pistolen. Den pågældende betjent forsøgte at få vristet tiltaltes hånd fri fra pistolskæftet. Herefter gik der måske yderligere 1-3 sekunder, før et skud gik af. Vidnet kunne se, at tiltalte havde meget godt fat om pistolens skæfte, og at tiltalte forsøgte at frigøre pistolen og trække den op af hylsteret. Vidnet kunne ikke se, hvad tiltalte i dette øjeblik gjorde med sin højre hånd. Foreholdt forklaring for byretten om, at tiltalte tog om pistolen med sin venstre hånd og samtidig skubbede betjentens hoved med sin højre hånd, forklarede vidnet, at dette skete tidligere i forløbet – lige da tiltalte blev bugseret ind i bilen af betjentene, og før tiltalte greb fat om pistolskæftet. Vidnet kunne ikke se, hvad tiltalte gjorde med sin højre hånd, da han først havde taget fat om pistolskæftet. Vidnet observerede episoden fra sin lejlighed. Han så også to kvinder i området i forbindelse med episoden.

Foreholdt tilførsel til politirapport dateret 16. august 2015, side 3, linje 5-13, forklarede vidnet, at så vidt han husker, afgav han forklaring til en betjent, som opsøgte ham på bopælen. Vidnet husker ikke, at den afhørende betjent tog notater under afhøringen. Det var en hurtig afhøring, som virkede som en almindelig samtale. Vidnet husker, at han fortalte betjenten, at det hele gik meget hurtigt. Han mener, at han fortalte den afhørende betjent, at tiltalte forsøgte at vriste pistolen ud af hylsteret. Han er ret sikker på, at betjenten kun tog fat med en hånd om tiltaltes hånd ved pistolskæftet, fordi betjenten støttede mod tiltalte med den anden hånd.

Foreholdt sin forklaring for byretten om, at vidnet først troede, at tiltaltes fingre var omkring pistolskæftet, men at vidnet bare troede, at tiltalte var fuld og skulle holde fast i et eller andet, forklarede vidnet, at dette kunne være vidnets indtryk.

Vidnet V2 har supplerende forklaret blandt andet, at tiltalte blev genstridig i kroppen og strittede og trak mod betjentenes greb, da de gik med tiltalte i retning mod patruljevognen. Da tiltalte skulle ind i patruljevognen, begyndte tiltalte at sparke ud mod betjentene. Vidnet husker ikke, om tiltalte ramte med sine spark. Vidnet husker ikke, at tiltalte direkte slog ud mod betjentene. Vidnet tænkte, at det blev voldsomt, og at tiltalte herefter ikke ville blive ført til Sted 1, men til politistationen. Vidnet forlod stedet for at gå mod Sted 1. Vidnet hørte et skud og vendte sig om og gik tilbage mod patruljevognen. Hun så, at tiltalte lå på gaden med betjentene over sig. Hun så ikke, hvad der skete i bilen, da skuddet blev affyret.

Personlige oplysninger

Tiltalte har forklaret, at han har en god kontaktperson i Københavns kommune.

Tiltalte har været frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter den stedfundne bevisførelse finder landsretten, at det må lægges til grund, at tiltalte under episoderne omhandlet af forhold 1-3 ikke befandt sig i en tilstand, som er omfattet af straffelovens § 16.

Forhold 1 og 2:

Af de grunde, som byretten har anført, og da bevisførelsen for landsretten ikke kan føre til et andet resultat, tiltræder landsretten, at tiltalte er fundet skyldig i tiltalen i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

I relation til forhold 1 bemærkes, at tiltalte, der kendte de uniformerede betjente fra tidligere, må have indset, at volden blev begået mod to politiassistenter.

Det bemærkes i relation til forhold 2, at tiltaltes vedvarende og faste greb om pistolskæftet og påvirkningen af tjenestepistolens aftrækker med skudafgivelse til følge var en hensynsløs handling, som voldte nærliggende fare for blandt andet betjentenes liv eller førlighed, og at tiltalte under de angivne omstændigheder i hvert fald må have indset det som en overvejende sandsynlig følge, at hans handlinger ville føre til skudafgivelse og den angivne nærliggende fareforvoldelse.

Forhold 3:

Landsretten lægger efter bevisførelsen til grund, at tiltalte havde et fast greb om skæftet af politiassistent F1's tjenestepistol, som under hele episoden sad i hylsteret i betjentens bælte. Efter særligt politiassistent F1 og politiassistent F2's forklaringer må det lægges til grund, at tiltalte over en periode af op til ti sekunders varighed med dette faste greb forsøgte at trække pistolen ud af pistolhylsteret, og at politiassistent F1 forsøgte at modvirke dette ved dels at gribe om tiltaltes hånd for at forsøge at løsne tiltaltes greb om pistolskæftet, dels ved at undlade at trække sig væk fra tiltalte. Det lægges endvidere til grund, at politiassistent F1 ikke under episoden selv havde fat om selve pistolskæftet eller pistolens aftrækker. På denne baggrund og i øvrigt af de grunde, som byretten har anført, finder landsretten, at tiltalte er skyldig i hvert fald i forsøg, jf. straffelovens § 21, på besiddelse på åben gade af den skarpladte tjenestepistol og dermed overtrædelse af straffelovens § 192 a.

Straffen findes passende. Der er herved tillige lagt vægt på, at tiltalte under episoden affyrede og forsøgte at sætte sig i besiddelse af en skarpladt pistol, som var båret af en tjenestegørende politibetjent, og at episoden var kortvarig.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 14-04-2016

Stefan Andersen
Kontorfuldmægtig



Udskrift af dombogen

Adv. DS 0100-70311-00164-15

D O M

afsagt den 11. november 2015 i sag

SS 3-26633/2015

Anklagemyndigheden

mod

T

Født januar 1969

P.t. Københavns Fængsler

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 16. oktober 2015.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 119, stk. 1,

ved den 16. august 2015 ca. kl. 11.55 ud for gade , København , under anholdelse ved vold eller trussel om vold at have overfaldet tjenestegørende politiassistenter F1 og F2 , idet tiltalte tildelte dem hver et skub i brystet sparkede og slog ud mod dem begge, mens de forsøgte at passivisere ham.

2.

straffelovens § 252

ved den 16. august 2015 ca. kl. 11.55 ud for gade , København , for vindings skyld, at grov kådhed eller lignende hensynsløs måde at have voldt nærliggende fare for nogen liv eller førlighed, idet tiltalte affyrede et skud med politiassistent F1's tjenestepistol af mærket Hecklar og Koch, kaliber 9x19 mm, som F1 havde på sig i et særligt pistolhylster (føringsmiddel), der var fastgjort til et bælte, hvorved han dels udsatte politiassistent F1 for fare, men tillige politiassistent F2 , der befandt sig i umiddelbar nærhed.

3

straffelovens § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3, subsidiært forsøg herpå, jf. § 21,

ved den 16. august 2015 ca. kl. 11.55 i [redacted] gade, København, under særligt skærpende omstændigheder at have været i besiddelse af en pistol af mærket Hecklar og Koch, kaliber 9x19 mm, tilhørende politiassistent F1, idet tiltalte greb fat om pistolskæftet og vristede den fri af pistolhylstrets sikringsdel og affyrede et skud.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidne politiassistent F1, politiassistent F2, V1 og V2.

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Tiltalte forklarede, at han var ved Sted 1 den pågældende dag. Han kan ikke huske, hvad der skete, efter han forlod Sted 1. Han var meget påvirket af kokain og Rivotril, som han havde taget 4-5 stykker af. Han havde ikke drukket. Han kan ikke huske, at han forlod Sted 1. Han kom først nogenlunde til sig selv på politistationen på [redacted]. Han ved ikke, hvordan han kom derhen.

Tiltalte kan huske, at der på et tidspunkt var to personer, der talte til ham, men han vidste ikke, at det var politiet. Han kan huske, at han hørte et pistolskud, og han tænkte: "Hvad sker der?". Tiltalte husker, at han herefter blev holdt fast af politiet og lagt i håndjern. Han så ikke nogen pistol den pågældende dag. Han ved ikke, om han var i tumult med de to betjente. Han ved ikke, hvor han befandt sig, da han hørte pistolskuddet.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han havde taget stoffer på Sted 1, som man skal forlade efter at have indtaget stoffer, hvis man kan. Hvis man bliver dårlig, kan man få lov til at blive der. Tiltalte tog jævnligt kokain. Han har taget stoffer hver dag gennem mange år. Personalet på Sted 1 og politiet i området kendte ham. Tiltalte mener ikke, at han var i [redacted] gade, men han kan ikke huske det. Han fornemmede på et tidspunkt, at der var to personer, der talte sammen. Han ved ikke, om de talte sammen, eller om de talte til ham. Han ved ikke, hvem de var, eller hvad de talte om. Tiltalte ønskede bare at lægge sig ned og sove. Han var meget træt og helt væk.

Han kendte godt de to politimænd. De er gode mennesker, og de gør bare

deres arbejde. Han har ikke et udestående med nogen.

Tiltalte er højrehåndet. Han har aldrig betjent en pistol, og han ved ikke, hvordan en sådan virker. Tiltalte kan godt huske, at han blev lagt i håndjern. Han vidste, at politiet var der. Han vidste ikke, hvorfor han blev anholdt. Tiltalte var stadig påvirket, da han blev fremstillet i dommervagten. Han blev først klar i hovedet ca. to dage efter. Han ville gerne vide, hvad der var sket. Tiltalte kunne ikke genkende noget ud fra de billeder, han blev forevist."

Vidnet politiassistent F1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han har været ansat i politiet siden 1982. Han er ansat som lokalbetjent på . Han har meget at gøre med de udsatte personer på og har et nært samarbejde med de sociale myndigheder. Vidnet kender godt tiltalte og har mødt han på gaden gennem de sidste 10 år. Vidnet mødte ham ugentligt. Den pågældende dag var vidnet på arbejde med sin kollega F2 . De blev tilkaldt til Sted 2 , som er et stof-indtagelsesrum tilknyttet Sted 1 . De skulle bortvise tiltalte. Vidnet vidste godt, at tiltalte de sidste 14 dage op til episoden, havde taget meget kokain. Vidnet og hans kollega fik fat i tiltalte, som var meget påvirket. Tiltalte havde svært ved at være i sin krop og skældte meget ud på personalet. De fik tiltalte ud fra Sted 2 , og han gik fra stedet. Vidnet og hans kollega blev ved Sted 1 , fordi der var opstået en lidt ophidset stemning. Efter lidt tid rettede en borger henvendelse til vidnet og sagde, at der lå en mand og sov i gade. Vidnet og hans kollega gik derover. Det var tiltalte, der sad på fortovet. Han sad i skrædderstilling med overkroppen bøjet fremover. De prøvede at få kontakt til ham og tale med ham, men der var ikke rigtig nogen kontakt. Vidnet og hans kollega blev enige med en medarbejder fra Sted 1 om, at han kunne låne en seng på Sted 1 , så vidnet og hans kollega ville køre ham derhen i politivognen. Den dag kørte de i en stor politivogn. De tog fat i tiltalte og støttede ham på vej over til politivognen.

Lige inden vidnet og hans kollega fik tiltalte ind i deres bil, gik tiltalte helt amok. Han slog og sparkede som en vild for at komme fri. Vidnet stod nu bøjet ind over tiltalte. De mistede grebet i tiltalte. Vidnet mærkede, at han blev ramt på benene og på sin ene arm, men han pådrog sig ingen skader herved. Han fornemmede også, at tiltalte ramte hans kollega. Vidnet og hans kollega kunne ikke rigtig få fat i tiltalte, fordi han var så vild. Tiltalte lå nu på ryggen på gulvet i politibilen, og vidnet og hans kollega stod bøjet ind over ham. Vidnet fik øje på tiltaltes arm, der kom ind mellem vidnet og hans kollega. Tiltalte greb fat om skæftet på tiltaltes pistol. Vidnet stod med sin kollega F2 på sin højre side. Vidnets pistol sad i hans bælte i højre side. Vidnet mener, at han har forklaret, at tiltalte tog fat i hans pistol med sin højre hånd. Men han kan i dag godt være i tvivl om, hvorvidt tiltalte brugte

sin højre eller venstre hånd. Han husker dog tydeligt, at tiltalte knyttede sine hænder hårdt om skæftet. Han kunne se tiltaltes blodårer, og at hans knoer blev hvide. Der er en strop hen over pistolen i pistolhylsteret. Den var lukket, men efter tiltalte havde fat om skæftet på pistolen, var stroppen åben. Vidnet kunne mærke, at tiltalte hev i pistolen. Vidnets kollega var opmærksom på, at tiltalte fik fat i pistolen, så han trak sin stav og slog tiltalte et par gange på overkroppen. Vidnet prøvede at få vristet tiltaltes hånd fra pistolen med begge sine hænder. Han råbte, "Han har fat i min pistol". Pludselig lød der et brag, da pistolen blev affyret. Medarbejderen fra Sted 1 stod på hjørnet af gade. Efter skuddet blev affyret, gav tiltalte slip på pistolen. Vidnet kiggede rundt og spurgte, om der var nogen, der var ramt. Det var der ikke. Pistolen sad stadig i hylsteret, efter skuddet var affyret.

Vidnet fik sammen med sin kollega overmandet tiltalte, og de tog tiltalte med på station city.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at det var hans fornemmelse, at tiltalte prøvede at kæmpe sig fri, da vidnet og hans kollega prøvede at få ham ind i bilen. Tiltaltes adfærd den pågældende dag afveg fra tiltaltes sædvanlige måde at være på. Han og tiltalte har intet udestående med hinanden.

Vidnet forklarede, at sikringen ved pistolen er, at den skal vrides på en bestemt måde for at få den ud af hylsteret. Vidnet er ikke sikker på, om tiltalte havde fat i pistolen med højre eller venstre hånd. Tiltalte lå og vred sig frem og tilbage på gulvet i politibilen. Der skulle trykkes hårdt på aftrækkeren for at affyre et pistol, idet hanen ikke var trukket tilbage.

Adspurgt på ny af anklageren forklarede vidnet, at han havde følt det som om, at tiltalte havde været i gang med at trække hans pistol ud.

Vidnet fremviste, hvordan man får pistolen ud af hylsteret. For at få åbnet stroppen, der holder pistolen i hylsteret, bruger man tommelfingeren til at trykke stroppen ned. For at få pistolen op af hylsteret, kan man ikke hive pistolen lige op af hylsteret. Pistolen skal drejes ind mod kroppen, så der lyder et klik, og så kan man trække pistolen op.

Han lå på knæ, da skuddet blev affyret. Det gik forbi hans højre ben. Han mener pistolen skal trækkes lidt op ad hylstret for, at den kan affyres."

Vidnet politiassistent F2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han har arbejdet hos politiet i 12 år. Han arbejdede som lokalbetjent på i 5 år. Den pågældende dag kørte han patrulje sammen med sin kollega, F1. De blev kaldt ned til Sted 2, som er et offentligt fixerum. Der var en bruger, som ikke ville forlade rummet.

Det var tiltalte, der befandt sig i fixerummet. Han var meget urolig, men han var ikke voldelig. De fik tiltalte stille og roligt ud fra stedet, og tiltalte gik fra stedet. Vidnet og hans kollega blev på Sted 2 et kvarters tid efter episoden, fordi der var blevet en dårlig stemning. De blev gjort opmærksom på, at der sad en bevidstløs person i gade. Det var tiltalte, som sad på jorden med en jakke over sig og overkroppen bøjet forover. Tiltalte var ikke bevidstløs, men de kunne ikke komme i kontakt med ham. Han gryntede lidt. Vidnet og hans kollega blev enige med en medarbejder fra Sted 1 om, at tiltalte skulle med tilbage til Sted 1, så han kunne sove der. Vidnet og hans kollega tog fat i tiltalte i hver sin arm og bar ham over mod politivognen. Til at begynde med var tiltaltes ben helt slappe, men da de kom nærmere politivognen ændrede tiltaltes adfærd sig. Han begyndte at råbe noget. Vidnet og hans kollega fik overmandet tiltalte og lagt ham ind i vognen. Tiltalte var nu helt vildt og slog ud med arme og ben. Det var ikke sådan, at tiltalte slog bevidst ud efter dem, men han slog og sparkede ud efter dem. Tiltalte var i en helt anden verden og prøvede på at slippe fri. Tiltalte slog og sparkede dem. De mistede deres greb i tiltalte, og de røg ind i rummet i politivognen, hvor de forsøgte af passivere tiltalte. Vidnet og F1 stod ind over tiltalte, der lå på gulvet i bilen. Vidnet så nu, at tiltalte rakte ud efter hans kollegas pistol. Det gik meget hurtigt. Kort efter så vidnet, at tiltalte fik fat i pistolen. Han havde fat på skæftet sin venstre hånd i et almindeligt greb. Vidnet trak sin stav og slog ham 3-4 gange på overkroppen. Han mener, at han slog tiltalte på hans venstre overarm, som havde fat i pistolen. Han slog ham også på ryggen. Mens vidnet brugte sin stav, hørte han, at pistolen gik af. Han så på tiltalte, da pistolen gik af, da han slog på ham med sin stav. Pistolen var ikke helt oppe af hylstret, da den gik af. Vidnet kunne ikke se, om pistolen var trukket. Vidnet konstaterede herefter, at ingen umiddelbart var blevet ramt. De fik tiltalte, som fortsat ydede stor modstand, ud af politivognen. Vidnet anvendte sin peberspray på tiltalte. Han fik en forbigående til at holde tiltaltes ben, så de kunne give tiltalte, der fortsatte med at råbe og skrike, håndjern på.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at han gik på tiltaltes højre side og støttede ham, mens hans kollega gik på tiltaltes venstre side og støttede ham over til bilen. Tiltalte fik vendt sig om, så han havde front mod vidnet og hans kollega, og her begyndte tumulten. Vidnet mener ikke, at tiltalte var helt nede at lægge i bilen, men at han nok har siddet op af en sofa i bilen. Efter vidnet slog tiltalte, hev han ham ud af bilen og gav ham peberspray. Herefter fik han ham lagt i håndjern."

Vidnet V2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at hun arbejdede på Sted 1 den pågældende dag. Vidnet var ikke til stede i Sted 2, da tiltalte blev vist ud derfra. Vidnet blev gjort opmærksom på, at tiltalte lå i gade. Vidnet gik derover sammen med en kollega fra Sted 1. Tiltalte lå på fortovet og sov.

Vidnet ville have tiltalte med tilbage til Sted 1, så han kunne sove der. Vidnet bad de to betjente om hjælp. Vidnet så, at de to betjente tog fat i tiltalte og bar ham under armene hen til politibilen. Vidnet gik fra stedet, men på vej væk hørte hun et skud. Vidnet så, at tiltalte gjorde modstand, da betjentene slæbte ham over mod bilen. Tiltalte brokkede sig og slog om sig. Vidnet så, at tiltalte sparkede ud efter betjentene, da han lå inde i bilen. Vidnet kan ikke huske, om tiltalte ramte nogle af betjentene med spark eller slag.

Vidnet stod bag ved bilen, da hun hørte skuddet. Hun så ikke, hvem der skød. Vidnet blev forskrækket, fordi hun troede, at tiltalte var blevet skudt. Vidnet gik tilbage og kiggede, og hun så, at betjentene var i gang med at trække tiltalte ud af bilen igen. De fik hjælp fra to forbipasserende til at holde ham nede. Tiltalte strittede stadig imod."

Vidnet V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"Vidnet forklarede, at han sad og spiste morgenmad. Han så tiltalte falde omkuld foran hans vindue. Han hørte en høj lyd, og han gik hen for at se, hvad der var sket. Han så, at tiltalte var faldet, og der var faldet mønter ud af hans lommer. Mønterne lå spredt ud over det hele. Tiltalte lå i en ubehagelig position, og vidnet så, at tiltalte havde spyt eller skum ved munden. Lidt efter kom to kvinder hen til ham. Vidnet mener, de kom fra et sted på , hvor de hjemløse holder til. Den ene kvinde virkede som om, hun kendte ham. Hun sagde hans navn et par gange, men kunne ikke komme i kontakt med ham. Kvinderne gik igen, og lidt efter kom et par betjente hen til tiltalte. Vidnet kunne høre, at tiltalte sagde "Hjælp mig, hjælp mig." Betjentene sagde til ham, at de hjalp ham. De to betjente løftede ham op og forsøgte at få ham med ind i politivognen. Manden var meget svag, så betjentene havde svært ved at løfte ham. Betjentene fik ham hen til politivognen, men da de havde fået ham halvvejs ind i bilen, ændrede tiltalte sig og blev oprørt over at skulle ind i vognen. Betjentene prøvede at få tiltalte ind på en stol inde i vognen. Den ene betjent gik ind i bilen og holdt tiltalte under armene, mens den anden betjent holdt hans ben. Tiltalte gjorde meget modstand, så de kunne ikke få ham ind i bilen. Tiltalte havde lige pludselig fået rigtig mange kræfter. Vidnet så, at tiltaltes fingre var omkring den skaldede politimands, ham som var ved at løfte tiltalte op, pistol. Vidnet troede måske, at tiltalte bare var fuld og skulle holde fast i et eller andet, men så gik pistolen pludselig af. Da den anden betjent hørte skuddet, trak han sin stav og prøvede at slå tiltalte. Det var svært på grund af taget i bilen, så betjenten trak i stedet tiltalte ud af bilen og gav ham peberspray.

Vidnet bor i gade. Vinduet, han kiggede ud af, var i stueplan. Han vil anslå, at politivognen holdt ca. 5 skridt fra vinduerne i hans lejlighed. Det var meget hurtigt, at situationen ændrede sig, og tiltalte begyndte at gøre modstand. Det var først, da betjentene prøvede at få ham ind i bilen, at han begyndte at gøre modstand. Han kom halvvejs ind i bilen uden at gøre mod-

stand. Han råbte ikke, men gjorde fysisk modstand. Han skubbede og sparkede til betjenten, der stod uden foran bilen. Han så ikke, at tiltalte slog. Han ramte betjenten, der stod uden for politivognen flere gange. Betjenten, der stod udenfor, stillede sig mellem benene på tiltalte, så han ikke kunne sparke ham.

Vidnet forklarede, at da betjenten stod mellem tiltaltes ben og forsøgte at løfte ham ind i bilen, skubbede tiltalte betjentens hovedet væk fra sig med sin højre hånd, og med sin venstre hånd tog han fat om betjentens pistol. Vidnet tror ikke, at betjenten straks lagde mærke til, at tiltalte pludselig havde fat i hans pistol. Det hele gik meget stærkt. Han så, at betjenten forsøgte at fjerne tiltaltes hånd fra pistolen.

Adspurgt af forsvareren forklarede vidnet, at da de gik over mod bilen, havde tiltalte front mod bilen. Da de kom hen til bilen, gik den ene betjent først ind. Tiltalte havde front ind mod bilen, da betjentene forsøgte at få ham ind at sidde i bilen. Det var der, tiltalte gik amok, og han vendte sig om, så han nu havde front mod betjenten, der stod udenfor bilen. Tiltalte sparkede ud mod betjenten uden for vognen, og han spredte tiltaltes ben, så han ikke kunne blive ramt af sparkene. Det var her tiltalte skubbede betjentens hovedet væk med den højre hånd, og han tog fat i pistolen med den venstre hånd. Tiltalte og betjenten uden for vognen havde ansigterne mod hinanden. Der gik nogle sekunder, inden betjenten opdagede, at tiltalte havde fat i hans pistol. Vidnet kunne se, at tiltalte klemte til på pistolen, og derefter gik pistolen af. Betjenten tog derefter fat i tiltaltes hånd om pistolen med begge hænder for at få ham vristet fri. Han kunne se, at tiltalte var i besiddelse af meget store kræfter."

Oplysningerne i sagen

Der er dokumenteret billeder fra _____ gade, af politivognen samt af de koster, der blev fundet på stedet samt billeder af udsigten fra vidnet V1's _____ lejlighed.

Der er dokumenteret kriminalteknisk erklæring af 26. august 2015 fra Rigspolitiet, hvoraf blandt andet fremgår:

"...

4.0 Taktiske oplysninger og undersøgelsens omfang

Af rapportmaterialet fremgik det at: "I forbindelse med anholdelse på _____ gade satte anholdte sig til modværge. Under forsøg på at bringe anholdte ind i politibilen, får anholdte trukket en polititjenestemand's pistol lidt op ad pistolhylstret og der bliver afgivet et skud (mens pistolen sidder i hylstret). Skuddet går skråt ned i jorden og rammer kantstenen. Stumper af projektilet forsætter inde under en parkeret bil. Ingen tilskadekomne.

Anholdte har muligvis haft front mod polititjenstemanden (som bærer sin pistol i højre side). Det er uvist hvilken hånd anholdte har grebet fat om pistolens skæfte med. Anholdte har muligvis (ifølge vores oplysninger) ligget delvist på ryggen på vej ind i politibilen og

polititjenestemanden har ligget siddet over anholdte.

Polititjenestemanden har forklaret, at han kort efter episoden tog sit bælte af (uden at ændre på pistolens stilling) og dette blev sikret i en effekt pose.

...

Undersøgelsen

...

Pistolhylsteret - sidehylster - var placeret på bæltets højre side. Som tidligere nævnt af typen PRO 3, og er forsynet med en støbt bælteholder (Low Ride)

JF. håndbog for skydeledere beskrives sidehylstret således:

"Hylstret er et åbent hylster som er standard til pistolen. Hylstret er opbygget, så pistolen er sikret mod tab og tyveri, samtidig med at pistolen let og hurtigt kan trækkes.

Det er udstyret med en 3 punkts låseanordning, som gør det vanskeligt at fratage brugeren pistolen, når den bæres i hylstret. Alligevel kan brugeren let og ubesværet trække pistolen med en hånd. I en og samme bevægelse udløses låsestroppen og pistolen trækkes, uden at man skal åbne komplicerede stroppe og låseanordninger.

Selve hylsteret er opbygget i hårdt plast med polstring og med en bælteholder, der bevirker, at hylsteret sidder fikseret i bæltet. Hylsteret er øverst som nævnt herover, forsynet med en låsestrop med en tryknap. Indvendigt nede i selve hylsteret er der i den hårde plast udført en låsepal/kile. Denne låsepal/kile er opbygget som en kile med en ret vinkel i den brede ende. Låsepalen/kilen er monteret med den spidse ende opad og når pistolen hylstres, passerer aftrækkerbøjlen over mod en låst i låsepalen/kilen og bliver låst, når den er forbi denne. Lige over for låsepalen/kilen er udført en bøjjelig styretap, der holder aftrækkerbøjlen over mod den bøjjelige styretap og frigøres fra låsepalen/kilen og derefter kan pistolen trækkes opad og den kan fjernes fra hylstret.

Bæltet og foringsmidlele havde tydelige brugsspor, som efter normal brug.

Der blev foretaget undersøgelse af pistolhylsterets funktion og 3-punkts låseanordning og herunder konstateredes det, at hylstret fungerede fuldt ud efter hensigten.

Der er i våbenafsnittet ved våbenmekaniker X og undertegnede foretaget forsøg, om det er muligt at trække pistolen af en person, som står foran polititjenestemanden.

Ved talrige forsøg konstateredes det, at det var meget nemt at trække tjenstepistolen ud af hylsteret selv med lukket strop, især hvis personen bruger venstre hånd.

Der er foretaget lignende forsøg med et tilsvarende bælte og hylster, som indsendte. Herved konstateredes ingen divergens på resultatet af forsøgene.

Når pistolen er placeret i hylsteret er det ikke muligt, at påvirke aftrækkeren. Er pistolen frigjort fra låsepalen/kilen er det muligt at presse en finger ned mellem hylstret og pistolen, hvorved man kan påvirke aftrækkeren til skudafgivelse.

...

Funktionering/betjening m.v.:

...

Pistolen kan efter opladning med en patron i kammeret affyres på 2 måder.

Den ene måde er "single-action", hvor den udvendige hane forud for affyring spændes til spændro, typisk med tommelfingeren. Den anden måde er ved brug af "double action", hvor aftrækkeren påvirkes bagud, hvorved den udvendige hane spændes til spændro og udløses fra spændro ved en og samme påvirkning af aftrækkeren.

...

Pistolen er ikke forsynet med sikring.

..."

Der er tillige dokumenteret Våbenrapport fra Nationalt Kriminalteknisk Center, hvoraf følgende fremgår:

"...

Ved måling af våbnets "Double action" aftræk (let aftræk) blev NKC, Våbens elektroniske aftræksvægt anvendt.

Der er foretaget 10 målinger.

Gennemsnittet er udregnet til 47,37 Newton (ca. 4,8 kg).
Fabrikanten angiver aftræksvægt på ca. 50 Newton (5,1 kg)

For "Single action" (let aftræk) er aftræksvægten fra fabrikanten angivet til ca. 20 Newton (2,04 kg), og der en margin på +/- 2,5 Newton (ca. 255 gram)."

Der dokumenteret erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser af 1. september 2015 fra Retsgenerisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut, Københavns Universitet, hvor det af konklusionen fremgår:

"...

a) KT nr. 5: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: KT 3: Aftrækker på pistol

Der blev påvist dna fra menneske i materiale fra vatpinden. Materialet indeholdt dna fra mere end én person, hvoraf mindst én person er af hankøn.

b) KT nr. 6: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra KT 3: Pistolskæfte samt kanter på bund på magasin

Der blev påvist dna fra menneske i materiale fra vatpindene. Materialet indeholdt dna fra mere end én person, hvoraf mindst én person er af hankøn.

..."

Der er dokumenteret Erklæring vedrørende retsgenetiske undersøgelser dateret 2. september 2015 fra Retsgenerisk Afdeling, Retsmedicinsk Institut, Københavns Universitet, hvor det af konklusionen fremgår:

"...

a) KT nr. 5: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra KT 3 : Aftrækker på pistol

Det kan ikke beregnes, hvorvidt dna-profilen for det påviste biologiske spor på ovennævnte effekt, jf. erklæring af 01.09.2015, taler for eller imod, at en del af det undersøgte dna stammer fra T på grund af særlige forhold ved dna-profilerne.

b) KT nr. 6: Vatpind(e) med materiale

Ifølge fremsender sikret fra: KT 3 : Pistolskæfte samt kanter på bund på magasin

Dna-profilen for materialet blev beregnet til at være mere end 1.000.000 gange mere sandsynlig, hvis en del af det undersøgte dna stammer fra T end hvis ikke en del af det undersøgte dna stammer fra T . Beregningen er baseret på hyppigheder af dna--faktorer stammer fra nære slægtninge til T .

..."

Der er videre dokumenteret kriminalteknisk erklæring fra Nationalt Kriminalteknisk Center, hvor af følgende fremgår:

"...

Finger- og håndtryksundersøgelse

...

Formål

Undersøgelse for aftryk med henblik på identifikation.

Sikrede aftryk

Ingen sikrede aftryk.

..."

Personlige oplysninger

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han sammen med sin fætter kom til Danmark fra Marokko i 1991. Han kom oprindeligt til Danmark for at holde ferie, men har været her siden. Han har været gift i Danmark, men blev skilt for flere år siden. Han bor i sin egen lejlighed. Han er ikke i beskæftigelse og modtager kontanthjælp. Han har i mange år haft et stofmisbrug.

Tiltalte er tidligere straffet

- ved Københavns Byrets dom af 12. oktober 2007 for overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 3 måneder.
- ved Københavns Byrets dom af 26. august 2008 for overtrædelse af straffelovens § 119 stk. 1 og våbenlovens § 10 stk. 3, 2. pkt. jf. § 4 stk. 1, med fængsel i 60 dage. I medfør af straffelovens § 75 stk. 2 konfiskation af foldekniv idømt fængsel i 60 dage.
- ved Københavns Byrets dom af 30. januar 2008 for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, bilag liste A, og straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 3 måneder.
- Ved Københavns Byrets dom af 18. oktober 2013 for overtrædelse af straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, med fængsel i 60 dage.
- Ved Københavns Byrets dom af 26. marts 2015 for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 2, jf. § 4, stk. 1, jf. bekendtgørelse nr. 1248 af 30. oktober 2013 om våben og ammunition mv §57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 5, med fængsel i 40 dage.

Tiltalte har været frihedsberøvet fra den 17. august 2015.

Rettens begrundelse og afgørelse

forhold 1

Efter vidneforklaringerne afgivet af politiassistent F1 og politiassistent F2 findes det bevist, at tiltalte T sparkede og slog ud efter dem, mens de forsøgte at passivere ham, og at han gjorde dette for at hindre dem i at udføre deres tjenestehandling. Efter de afgivne vidneforklaringer om tiltaltes voldsomme adfærd, findes det også bevist, at tiltalte havde det fornødne forsæt. Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med tiltalen, dog således at det ikke findes bevist, at tiltalte T gav politiassistent F1 og politiassistent F2 hver et skub i brystet.

forhold 2

Vidnerne politiassistent F1, politiassistent F2 og V1 har alle samstemmende, sikkert og troværdigt forklaret, at tiltalte tog fat i skæftet på politiassistent F1's tjenestepistol, hvilket også er understøttet af de tekniske undersøgelser i sagen. Efter vidnerne politiassistent F1 og politiassistent F2's forklaringer kan det lægges til grund, at tiltalte T havde endog særdeles godt fat om tjenestepistolen, og at han ikke ville slippe den frivilligt. Efter vidnet V1, som observerede hændelsen på kort afstand fra et vindue i sin lejlighed, der er beliggende i stueetagen i _____ gade, og således uden at være direkte involveret i hændelsen, forklaring lægges det til grund, at tiltalte T, inden skuddet blev affyret, pressede politiassistent F1's ansigt væk fra sig med sin højre hånd og med sin venstre hånd holdt fast på tjenestepistolen, hvorved tiltalte T har opnået den plads, der har været en forudsætning for, at det var muligt at nå aftrækkeren. Det fremgår i øvrigt af de tekniske undersøgelser, at det var meget nemt at trække tjenestepistolen op af hylsteret. Politiassistent F1 har forklaret, at stroppen på tjenestepistolens hylster stod åben, efter at skuddet var affyret. Det lægges efter de afgivne vidneforklaringer til grund, at der på tidspunktet, hvor pistolen blev affyret, ikke var andre end tiltalte, der holdt direkte på tjenestepistolen. Det findes herefter bevist, at det var tiltalte T, der affyrede et skud med politiassistent F1's tjenestepistol. Henset til de kræfter som tiltalte T anvendte til at fastholde sit greb om tjenestepistolen, at han nægtede at give slip på den, til trods for at vidnerne politiassistent F1 og politiassistent F2 ved anvendelse af magt forsøgte at få ham til at slippe den, og idet han først slap tjenestepistolen umiddelbart efter, at skuddet var affyret, samt de øvrige omstændigheder, hvorunder skuddet blev affyret, findes det bevist, at tiltalte, T må have indset, at dette var en hensynsløs handlemåde, hvorved han forvoldte nærliggende farer for politiassistent F1 og politiassistent F2's liv og førlighed. Det findes herefter bevist, at tiltalte, T er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

forhold 3

Da det efter vidneforklaringerne kan det lægges til grund, at tiltalte T holdt særdeles godt fat i tjenestepistolen, og at politiassistent F1 og politiassistent F2 ikke formåede at få tiltalte T til at slippe politiassistent F1's tjenestepistol inden, der var affyret et skud, finder retten det bevist, at tiltalte T var i besiddelse af tjenestepistolen og havde forsæt til dette. Politiaffistent F1 har forklaret at han lå på knæ foran tiltalte T, da skuddet gik af, og at skuddet er gået lige forbi hans ben. Det kan også efter vidneforklaringerne lægges til grund, at politiassistent F2 også befandt sig særdeles tæt på tiltalte T, da han affyrede skuddet. Skuddet blev endvidere affyret i et tæt beboet område. Det findes herefter bevist, at tiltalte T er skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Straffen fastsættes til fængsel i 2 år, jf. straffelovens § 119, stk. 1, § 252 og § 192a, stk. 1, nr. 1, jf. våbenlovens § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1-3.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt forholdenes karakter og grovhed, herunde at tiltalte T affyrede et skud. Der er endvidre lagt vægt på, at tiltalte T flere gange tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet samt våbenbesiddelse.

Thi kendes for ret:


Tiltalte T straffes med fængsel i 2 år.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 24.450 kr.*) + moms i sager til den beskikkede forsvarer, advokat Henrik Perregaard.

Pia Blaabjerg Andersen

*) Berigtigt den 18. november 2015 i medfør af retsplejelovens § 221, stk. 1, således at "24.450 kr." ændres til "29.450 kr."

Pia Blaabjerg Andersen
 Udskriftens rigtighed bekræftes.
 Københavns Byret, den 18. november 2015


 Neel Mikkelsen
 kontorfuldmægtig